

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 17Co/15/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6412213197
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 01. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Zita Nagypálová
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2015:6412213197.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Zity Nagypálovej a sudcov JUDr. Renáty Deákovej a Mgr. Dušana Ďuriana, v právnej veci žalobcu: POHOTOVOSTĚ, s. r. o., so sídlom Pribinova ul. 25, 811 09 Bratislava, IČO: 35807598, zastúpeného Fridrich Paľko, s. r. o., so sídlom Grösslingova 4, 811 09 Bratislava, IČO: 36864421, proti žalovanému: Slovenská republika, za ktorú koná Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, so sídlom Župné námestie 13, 813 11 Bratislava, v konaní o náhradu majetkovej škody a nemajetkovej ujmy o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Žiar nad Hronom č. k. 4C/143/2012-82 z 30. 10. 2013, takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu **p o t v r d z u j e**.

Žalovanému náhradu trov odvolacieho konania voči žalobcovi **n e p r i z n á v a**.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom okresný súd zamietol žalobu, ktorou sa žalobca proti žalovanému domáhal náhrady majetkovej škody vo výške 1.575 € a náhrady nemajetkovej ujmy vo výške 3.485,16 € spôsobenej okresným súdom v exekučnom konaní tvrdeným nesprávnym úradným postupom, t. j. nerozhodnutím o návrhu oprávneného na zmenu súdneho exekútora v zákonnej lehote. Z dôvodu totožnosti v osobe žalobcu a žalovaného, ako aj totožnosti predmetu konania spojil okresný súd na spoločné konanie 9 vecí vedených pôvodne na Okresnom súde Žiar nad Hronom pod sp. zn. 4C/143/2012, 4C/152/2012, 4C/157/2012, 4C/158/2012, 4C/159/2012, 4C/160/2012, 4C/161/2012, 4C/166/2012 a 4C/167/2012, v ktorých úhrnom uplatňoval žalobca majetkovú škodu vo výške 1.575 € a náhradu nemajetkovej ujmy vo výške 3.485,16 €. Prvostupňový súd vykonal dokazovanie exekučnými spismi identifikovanými žalobcom v žalobách. Zistil, že v období od doručenia návrhu oprávneného na zmenu exekútora v jednotlivých exekučných konaniach do rozhodnutia súdu o návrhoch oprávneného uznesením okresného súdu nebol exekučný súd nečinný. Pre účely rozhodnutia o návrhu na zmenu exekútora vyzýval exekučný súd pôvodného exekútora na vyčíslenie trov exekúcie spolu s predložením exekučného spisu. Tridsaťdňovú lehotu na rozhodnutie o zmene exekútora ustanovenú v § 44 ods. 8 zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) považoval za lehotu poriadkovú, z ktorej uplynutím zákonodarca nespája žiadne hmotnoprávne účinky. Či došlo v exekučných konaniach v súvislosti s rozhodovaním o žiadosti oprávneného na zmenu súdneho exekútora k prietahom, skúmal okresný súd v zmysle záverov judikatúry Ústavného súdu Slovenskej republiky, podľa ktorých nedodržanie zákonných lehôt pre rozhodnutie štátneho orgánu sa automaticky nepovažuje za porušenie základného práva zakotveného v článku 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov, pretože pojem „zbytočné prietahy“ obsiahnutý v článku 48 ods. 2 ústavy je pojem autonómny, ktorý nemožno vykladať a aplikovať len s ohľadom na lehoty uvedené v zákone. S ohľadom na konkrétne veci sa totiž ani v týchto prípadoch postup dotknutého štátneho orgánu nemusí vyznačovať takými významnými prietahmi, ktoré by bolo možno kvalifikovať

ako zbytočné prietahy v zmysle článku 48 ods. 2 ústavy. Ak exekučný súd v lehote od podania žiadosti na zmenu súdneho exekútora do rozhodnutia o nej robil úkony potrebné pre rozhodnutie vo veci (vyzýval pôvodného exekútora na predloženie spisu a vyčíslenie trov exekúcie) nemožno postup exekučného súdu považovať za nesprávny úradný postup. Rozhodnutia o zmene súdneho exekútora vydal okresný súd v lehotách, ktorá je považovaná judikatúrou Najvyššieho súdu Slovenskej republiky i Ústavného súdu Slovenskej republiky za lehotu, ktorá nespôsobuje subjektívne prietahy v konaní. Vo veci vedenej na Okresnom súde Žiar nad Hronom pod sp. zn. 15Er/1527/2006 podal oprávnený návrh na zmenu exekútora 20. 09. 2010 a súd jeho návrhu na zmenu exekútora vyhovel uznesením z 05. 09. 2011. Vo veci vedenej na Okresnom súde Žiar nad Hronom pod sp. zn. 12Er/236/2007 bol podaný návrh na zmenu exekútora 02. 11. 2009 a súd tomuto návrhu vyhovel uznesením z 26. 05. 2010. Vo veci vedenej na Okresnom súde Žiar nad Hronom pod sp. zn. 15Er/1734/2006 doručil návrh na zmenu súdneho exekútora oprávnený 02. 11. 2009, súd mu vyhovel 04. 06. 2010. Vo veci Okresného súdu Žiar nad Hronom sp. zn. 15Er/1450/2006 bol návrh na zmenu súdneho exekútora podaný 20. 09. 2010. Súd o ňom rozhodol 01. 04. 2011. Vo veci vedenej na Okresnom súde Žiar nad Hronom pod sp. zn. 14Er/422/2006 o žiadosti oprávneného z 29. 09. 2010 rozhodol exekučný súd 01. 04. 2010 (správne 01. 04. 2011 - poznámka odvolacieho súdu). V exekučnej veci vedenej na Okresnom súde Žiar nad Hronom pod sp. zn. 15Er/1077/2006 bol návrh na zmenu súdneho exekútora podaný 20. 09. 2010 a súd o ňom rozhodol 01. 04. 2011. V exekučnej veci vedenej pod sp. zn. 14Er/1942/2006 na Okresnom súde Žiar nad Hronom podal oprávnený návrh na zmenu exekútora 20. 09. 2010 a súd o tomto návrhu rozhodol 01. 04. 2011. O návrhu na zmenu súdneho exekútora podaného v exekučnej veci sp. zn. 12Er/392/2007 Okresného súdu Žiar nad Hronom 02. 11. 2009 rozhodol okresný súd 27. 05. 2010. V exekučnej veci vedenej na Okresnom súde Žiar nad Hronom pod sp. zn. 12Er/237/2007 doručenej súdu 02. 11. 2009 rozhodol okresný súd 26. 05. 2010.

Námietku žalovanej o nedostatkoch žaloby, predčasne podanej žaloby a námietku premlčania nepovažoval za dôvodne vznesené.

Súd konštatoval, že v zmysle § 9 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov v znení neskorších predpisov sa za nesprávny úradný postup považuje aj porušenie povinnosti orgánu verejnej moci urobiť úkon alebo vydať rozhodnutie v zákonom stanovenej lehote, nečinnosť orgánu verejnej moci pri výkone verejnej moci, zbytočné prietahy v konaní, alebo iný nezákonný zásah do práv a právom chránených záujmov fyzických osôb a právnických osôb, ale vo veciach začatých na základe návrhu žalobcu podmienky pre kvalifikovanie postupu exekučného súdu ako nesprávneho úradného postupu splnené neboli. Preto nie je daná ani zodpovednosť štátu za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom. Ani jedna žaloba nebola dôvodne podaná.

Žiadosti žalobcu na odročenie pojednávania nariadeného na deň 30. 10. 2013 nevyhovel s odôvodnením, že pracovná zaneprázdnenosť advokáta zastupujúceho účastníka nie je v zmysle § 101 ods. 2 O. s. p. dôležitým dôvodom pre odročenie pojednávania.

Žalovanému vzniklo právo na náhradu trov konania podľa § 142 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O. s. p.“). Žalovaný si trovy konania neuplatňoval a z tohto dôvodu žiadnemu z účastníkov právo na náhradu trov konania nepriznal.

Proti rozsudku okresného súdu podal žalobca včas odvolanie. Domáhal sa zrušenia napadnutého rozsudku a vrátenia veci okresnému súdu na ďalšie konanie. Opätovne tvrdil, že vo veci rozhodoval vylúčený sudca. Namietal, že okresný súd rozhodol v jeho neprítomnosti, napriek tomu, že žalobca riadne a včas požiadal o zrušenie pojednávania a uviedol dôležité dôvody pre odročenie pojednávania a súdu aj predložil listiny spájané s označenými dôvodmi. Súd preto nemohol postupovať podľa § 101 ods. 2 O. s. p. a prejednať vec v neprítomnosti žalobcu. Okresný súd mu odňal možnosť konať pred súdom, pretože sa nemal možnosť vyjadriť k tvrdeniam žalovaného ani k vykonaným dôkazom, na ktorých okresný súd založil svoje rozhodnutie, čím došlo aj k porušeniu jeho práva na kontradiktórne konanie. Neboli splnené zákonné podmienky na rozhodnutie bez nariadenia pojednávania a okresný súd vykonal dokazovanie, ktorého obsah a rozsah si bez uvedenia dôvodu určil sám. Zdôraznil presvedčenie o porušení jeho práva v exekučnom konaní nerozhodnutím o návrhu na zmenu súdneho exekútora v zákonnej lehote a vyjadril nepochopenie nad postupom okresného súdu, ktorý nekonštatoval porušenie jeho práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov. Napadnutý rozsudok označil za vnútorne rozporný a nepreskúmateľný, pretože sa vôbec nezaobrá uplatnenou majetkovou škodou a nemajetkovou ujmom.

Žalovaný sa k odvolaniu žalobcu nevyjadril.

Krajský súd, ako súd odvolací, vec preskúmal v rozsahu určenom ustanovením § 212 ods. 1 O. s. p., bez nariadenia pojednávania podľa § 214 ods. 2 O. s. p. a rozsudok okresného súdu podľa § 219 ods. 1 a 2 O. s. p. ako vecne správny potvrdil.

Podľa § 219 ods. 1 a 2 O.s.p., odvolací súd rozhodnutie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne. Ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

Zo spisu okresného súdu vyplýva, že návrhom na začatie konania sa žalobca voči žalovanému domáhal vyčíslenej náhrady majetkovej škody a nemajetkovej ujmy spôsobenej okresným súdom ako exekučným súdom v exekučnom konaní tvrdným nesprávnym úradným postupom, t. j. nerozhodnutím o návrhu na zmenu súdneho exekútora v zákonom stanovenej lehote; žalobca navrhol vykonať dokazovanie len konkrétnymi exekučnými spismi okresného súdu. Priamo v návrhu na začatie konania vzniesol žalobca námietku zaujatosti všetkých sudcov okresného súdu, o ktorej riadne rozhodol nadriadený súd tak, že zákonného sudcu z prejednávania a rozhodovania vecí nevylúčil. Okresný súd doručil žalobu žalobcu žalovanému na vyjadrenie. Na prejednanie veci samej nariadil okresný súd prvé pojednávanie na deň 20. 02. 2013, ktoré bolo odročené na žiadosť žalobcu za účelom rozhodnutia o jeho návrhu na prerušenie konania. Pred ďalším pojednávaním nariadeným na deň 30. 10. 2013 opätovne doručil žalobca okresnému súdu ospravedlnenie a žiadosť o odročenie pojednávania s tvrdením, že v rovnaký deň určil Okresný súd Nitra senát 10C termín pojednávania, vo veci ktorého účastníkom je žalobca a pre kolíziu pojednávania sa nemôže právny zástupca žalobcu zúčastniť pojednávania na Okresnom súde Žiar nad Hronom. Pritom klient trvá na účasti splnomocneného advokáta a vylučuje substitúciu. K žiadosti o odročenie pojednávania žalobca nedoložil žiadne písomnosti preukazujúce kolíziu pojednávania s inými nariadenými Okresným súdom Nitra. Okresný súd prejednal vec v neprítomnosti účastníkov, vykonal dokazovanie pripojenými exekučnými spismi, vyhlásil dokazovanie za skončené a verejne vyhlásil napadnutý rozsudok.

Odvolanie žalobcu nie je dôvodné.

Odvolací súd preskúmal všetky podstatné odvolacie námietky žalobcu ako aj predchádzajúce konanie spolu s napadnutým rozsudkom okresného súdu a udáva, že sa v plnom rozsahu stotožňuje so skutkovými a právnymi závermi okresného súdu, osvojuje si dôvody napadnutého rozsudku okresného súdu a v zmysle § 219 ods. 1 a 2 O.s.p. na ne v celom rozsahu poukazuje. Na zdôraznenie správnosti napadnutého rozsudku a reagujúc na odvolacie dôvody žalobcu odvolací súd udáva, že okresný súd na základe vykonaných dôkazov dospel k správnym skutkovým zisteniam, na ktoré aplikoval správne ustanovenie právneho predpisu a súčasne vec správne právne posúdil. Záver okresného súdu o nenaplnení predpokladov zodpovednosti žalovaného za škodu považuje aj odvolací súd v celom rozsahu za správny, pretože žalobca nepreukázal tvrdý nesprávny úradný postup exekučného súdu v spornom exekučnom konaní. Z dôvodu, že odvolací súd je rozsahom a dôvodmi odvolania žalobcu viazaný (§ 212 ods. 1 O. s. p.), pri posudzovaní veci sa zaoberal len námietkami žalobcu uvedenými v odvolaní a procesným postupom okresného súdu, ktorý predchádzal vydaniu napadnutého rozsudku z hľadiska, či došlo k vadám, ktoré mali za následok nesprávne rozhodnutie vo veci (§ 212 ods. 3 O. s. p.).

Odvolacia námietka žalobcu, že v prejednávanej veci rozhodoval vylúčený sudca nie je dôvodná. Tvrdenie o vylúčení zákonného sudcu z prejednávania a rozhodovania veci založil žalobca na argumente, že tento je sudcom rovnakého súdu, ktorý mu ako exekučný súd svojím nesprávnym úradným postupom mal spôsobiť uplatnenú škodu. Súdna prax dospela k ustálenému záveru, že dôvod na vylúčenie sudcu nezakladá sama skutočnosť, že sudca má prejednať a rozhodnúť vec, v ktorej žalovaným je súd, na ktorom tento sudca vykonáva súdnictvo (pozri napríklad uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 3Nc/14/2010 zo dňa 31. 05. 2010); dôvodom na vylúčenie sudcu nie je bez ďalšieho ani to, že vykonáva súdnictvo na súde, ktorý údajne podľa tvrdenia žalobcu svojím nesprávnym úradným postupom v inej právnej veci založil zodpovednosť žalovaného za majetkovú škodu a nemajetkovú ujmu (pozri napríklad uznesenia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 6Cdo/201/2013 zo dňa 19. 06. 2013, sp. zn. 3Cdo/102/2013 zo dňa 11. 03. 2013 alebo sp. zn. 3Cdo/202/2013 zo dňa 12. 09. 2013, rovnako aj uznesenie Najvyššieho súdu Českej republiky sp. zn. 30Cdo/727/2011 zo dňa 27. 04. 2012). O žalobcom vznesenej námietke zaujatosti zákonného sudcu

riadne rozhodol nadriadený súd s tým, že zákonného sudcu z prejednávania a rozhodovania vecí nevylúčil; zo spisu okresného súdu súčasne vyplýva, že uznesenie nadriadeného súdu bolo účastníkom riadne doručené. Iné (nové) dôvody zaujatosti zákonného sudcu žalobca v odvolaní neuviedol.

Odvolačia námietka žalobcu, že mu okresný súd uskutočnením pojednávania v jeho neprítomnosti a vykonaním dokazovania exekučným spisom v jeho neprítomnosti, odňal možnosť konať pred súdom a porušil jeho právo na kontradiktórne konanie, tiež nie je dôvodná. Zo spisu vyplýva, že predvolanie na pojednávanie doručil okresný súd právnomu zástupcovi žalobcu riadne prostredníctvom pošty a včas s poskytnutím 5-dňovej zákonnej lehoty na prípravu na pojednávanie. Na vykonanie pojednávania v neprítomnosti riadne a včas predvolaného žalobcu boli podľa odvolacieho súdu splnené zákonné podmienky (§ 101 ods. 2 O. s. p.). Postupom okresného súdu v súlade so zákonom nemôže dôjsť k odňatiu možnosti účastníka konať pred súdom. Iné dokazovanie okresný súd nevykonával. Nedoručením vyjadrenia žalovaného žalobcovi nedošlo k porušeniu práva žalobcu na spravodlivý proces. Obsah vyjadrenia žalovaného je totožný v niekoľko tisícoch sporoch, ktoré žalobca pred všeobecnými súdmi inicioval a žalobcovi je jeho obsah známy.

Žalobca v odvolaní zotrval aj na stanovisku o porušení jeho práv dôsledkom nesprávneho úradného postupu exekučného súdu. Odvolací súd sa s argumentáciou žalobcu nestotožnil. Žalobca nepreukázal nesprávny úradný postup exekučného súdu (existenciu prietrahov v súdnom konaní), čo je základný predpoklad zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci. Ťažisko argumentácie žalobcu o nesprávnom úradnom postupe exekučného súdu spočívalo v tvrdení, že súd si nesplnil zákonnú povinnosť, pretože o návrhu oprávneného na zmenu súdneho exekútora nerozhodol do 30 dní od doručenia návrhu na súd, čím konal so zbytočnými prietrahmi a rozhodnutie o zmene súdneho exekútora vydal po veľmi dlhom čase. Z exekučných spisov okresný súd zistil, kedy boli doručené návrhy na zmenu súdneho exekútora a kedy o nich súd rozhodol. O návrhoch oprávneného na zmenu súdneho exekútora rozhodol okresný súd v primeraných lehotách. V súlade s ústavným súdom odvolací súd konštatuje, že vzhľadom na množstvo exekučných konaní, ktoré žalobca iniciuje pred okresným súdom, je ústavne akceptovateľná aj relatívne dlhšia lehota nevyhnutne potrebná na vykonanie úkonu súdu (pozri napríklad uznesenia Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. IV. ÚS/606/2012 zo dňa 14. 12. 2012 alebo sp. zn. II. ÚS/245/2013 zo dňa 25. 04. 2013). Krajský súd k argumentácii žalobcu dodáva, že ani prípadné nedodržanie zákonom stanovenej lehoty nemožno posudzovať izolovane, oddelene od ostatných okolností, ktoré v danej veci mali vplyv na rozhodnutie súdu o zmene súdneho exekútora. Je potrebné prihliadať na všetky podstatné okolnosti prípadu, tak ako to učinil okresný súd.

O námietke zaujatosti vznesenej žalobcom v konaní 4C/143/2012 rozhodol nadriadený súd uznesením sp. zn. 24NcC/253/2012. V konaní 4C/152/2012 uznesením 23NcC/252/2012, v konaní 4C/157/2012 uznesením sp. zn. 24NcC/251/2012, v konaní 4C/166/2012 uznesením sp. zn. 23NcC/303/2012, v konaní sp. zn. 4C/161/2012 uznesením sp. zn. 5NcC/346/2012, v konaní 4C/158/2012 uznesením sp. zn. 23NcC/303/2012, v konaní 4C/159/2012 uznesením sp. zn. 23NcC/303/2012, v konaní 4C/160/2012 uznesením sp. zn. 23NcC/303/2012, v konaní 4C/167/2012 uznesením sp. zn. 24NcC/261/2012 tak, že v žiadnej z nich zákonného sudcu JUDr. Ivana Spurného z prejednávania a rozhodovania vecí nevylúčil.

Nakoniec žalobca v odvolaní namietal nedostatočné odôvodnenie napadnutého rozsudku, ktorý sa podľa neho vôbec nezaobrá uplatnenou majetkovou škodou a nemajetkovou ujmu. Ani v tomto smere však nemožno podľa názoru odvolacieho súdu okresnému súdu nič vytknúť. Nakoľko žalobca v konaní nepreukázal jeden z kumulatívnych obligatórnych predpokladov zodpovednosti žalovaného za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci (t. j. nesprávny úradný postup exekučného súdu), v súlade so zásadou hospodárnosti konania nebolo potrebné sa v odôvodnení rozsudku osobitne zaoberať nepriznaním uplatnenej škody a nemajetkovej ujmy. Táto skutočnosť preto v žiadnom prípade nespôsobuje žalobcom tvrdenú nepreskúmateľnosť napadnutého rozsudku.

Vzhľadom na uvedené odvolací súd rozsudok okresného súdu podľa § 219 ods. 1 a 2 O. s. p. v celom rozsahu ako vecne správny potvrdil a to vrátane závislého výroku o trovách konania, ktorý bol tiež vecne správny a odôvodnený plným úspechom žalovaného v konaní, ktorý však žiadne trovy konania nežiadal nahradiť.

O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 224 ods. 1 O. s. p. v spojení s § 142 ods. 1 O. s. p., podľa ktorého účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd priznáva náhradu trov potrebných

na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal. Žalovaný bol v odvolacom konaní v plnom rozsahu úspešný a vzniklo mu voči plne neúspešnému žalobcovi právo na náhradu trov konania. Keďže však žalovaný neurobil žiadny návrh na rozhodnutie o trovách odvolacieho konania a ani mu žiadne nevyplývajú zo spisu, odvolací súd mu náhradu trov odvolacieho konania proti žalobcovi nepriznal.

Toto rozhodnutie prijal senát krajského súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu nie je odvolanie prípustné.